

Nr 297.

Av herr **Lindberg** i Stockholm m. fl., angående viss ändring i sjömanshus- och mönstringsförfordningen.

I kungl. förordningen angående sjömanshusen i riket och sjöfolks på- och avmönstring m. m. stadgas bland annat, att envar svensk undersåte, som å svenskt handelsfartyg idkar sjöfart såsom yrke, bör vara inskriven vid sjömanshus och innehava sjöfartsbok. Tydligheten i denna bestämmelse förtryckes genom ett stadgande i § 35. 1. c. samma förordning där det heter, att varje svensk man av besättningen är inskriven vid svenskt sjömanshus och försedd med sjöfartsbok...

Dessa båda bestämmelser ha i praktiken den verkan, att en del undersåtar, som idka sjöfart såsom yrke, icke bli inskrivna vid sjömanshus och heller icke försedda med sjöfartsbok. Hela den kvinnliga besättning (kökspersonal), som finnes i svenskt fartyg inmönstrad, är således icke försedd med sjöfartsbok och heller icke vid sjömanshus inskriven. Förordningen tolkas nämligen så, att det skall vara den manliga delen av besättningen, som skall vara försedd med sjöfartsbok och vid sjömanshus inskriven för att kunna erhålla anställning inom sjömansyrket och i mönstringspliktiga fartyg.

Då det för att erhålla pension ur handelsflottans pensionsanstalt och även för att erhålla understöd från sjömanshusen (gratial) fordras att under viss tid hava varit vid sjömanshus inskriven och under viss tid utövat sjömansyrket, borde det vara föreskrivet att alla yrkesutövare bli inskrivna och försedda med sjöfartsbok. Som bestämmelserna nu tillämpas kan knappast någon kvinna komma i åtnjutande av vare sig pension eller gratial, ehuru väl att de till sjömanshuset fått erlägga plåtavgift under den tid de varit anställda i fartyg sysselsatta i utrikesfart. Sjömanshusen taga nämligen avgift även av dem som icke äro vid sjömanshuset inskrivna. En kvinna, som söker och erhållit anställning till sjöss i mönstringspliktigt fartyg, kan erhålla sjöfartsbok och bli vid sjömanshus inskriven om hon därom gör framställan, men det fordras aldrig att hon skall vara inskriven vid sjömanshus och heller icke att hon skall vara försedd med sjöfartsbok.

De kvinnor, som söka anställning till sjöss, tänka icke på de fördelar, som äro förenade med att vara inregistrerade vid sjömanshus och försedda med sjöfartsbok, varför de mycket sällan framställa begäran härom, med påföljd att de, när de bli i behov av understöd eller pension, icke kunna erhålla sådan.

Då rättvisan kräver att alla sjömän, som erlägga dels plåtavgift till sjömanshusen och dels utövat sjömansyrket i så lång tid att de äro berättigade till pension, erhålla samma förmåner, bör förordningen ändras därhän att så också sker. Andra författningar göra ingen åtskillnad på manlig eller kvinnlig yrkesutövare inom detta område, varför det är egendomligt att mönstringsförfordningen skall göra sådant undantag.

På grund av vad ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära sådan ändring av sjömanshus- och mönstringsförordningen, att var och en svensk undersåte, som innehar anställning i svenskt handelsfartyg, skall vara vid sjömanshus inskriven och försedd med sjöfartsbok.

Stockholm den 21 januari 1933.

Carl Lindberg
i Stockholm.

Ruth Gustafson.

Olivia Nordgren.

Agda Östlund.
